

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 150/13

Luxembourg, 26. studenoga 2013.

Presude u predmetima C-40/12 P, C-50/12 P i C-58/12 P
Gascogne Sack Deutschland GmbH, Kendrion NV i Groupe Gascogne SA /
Komisija

Sud potvrđuje presudu Općeg suda o sudjelovanju trgovačkih društava Sack Deutschland, Groupe Gascogne i Kendrion u zabranjenom sporazumu na tržištu industrijskih plastičnih vreća

Navedena društva mogu, međutim, podnijeti tužbe radi naknade štete koju su eventualno pretrpjela zbog prekomjerne duljine postupka pred Općim sudom

Komisija je 2005. izrekla novčane kazne u ukupnom iznosu višem od 290 milijuna eura većem broju poduzetnika zbog njihova sudjelovanja u zabranjenom sporazumu na tržištu plastičnih vreća¹. Prema mišljenju Komisije, povreda se sastojala prvenstveno u određivanju cijena i uspostavi zajedničkih modela njihova izračunavanja, podjeli tržišta i dodjeli prodajnih kvota, podjeli kupaca, poslova i narudžbi, te razmjeni informacija u Belgiji, Njemačkoj, Španjolskoj, Francuskoj, Luksemburgu i Nizozemskoj.

Neki od poduzetnika koji su sudjelovali u tom zabranjenom sporazumu podnijeli su Općem sudu tužbe zahtijevajući poništenje odluke Komisije ili smanjenje novčanih kazni koje su im izrečene. Opći sud je presudama od 16. studenoga 2011.² odlučio o dijelu tih tužbi odbivši one koje su podnijela društva Kendrion NV, Groupe Gascogne SA i Sachsa Verpackung GmbH (koje je u međuvremenu postalo Gascogne Sack Deutschland GmbH). Stoga su iznosi novčanih kazni izrečenih tim društvima ostali neizmijenjeni.

Navedeni poduzetnici podnijeli su protiv presuda Općeg suda žalbe Sudu Europske unije³.

U svojoj današnjoj presudi Sud najprije podsjeća da, kada društvo majka drži 100 % kapitala društva kćeri koje je počinilo povredu pravila tržišnog natjecanja, postoji oboriva pretpostavka prema kojoj navedeno društvo majka stvarno izvršava odlučujući utjecaj na svoje društvo kćer. Komisija slijedom toga može društvo majku smatrati solidarno odgovornim za plaćanje novčane kazne izrečene njezinom društvu kćeri.

Drukčije će ipak biti ako društvo majka dokaže da njezino društvo kći na tržištu djeluje samostalno. Međutim, s obzirom na to da Groupe Gascogne i Kendrion to nisu uspjeli dokazati, Sud je potvrdio da im je Komisija mogla pripisati odgovornost za protupravno ponašanje njihovih društva kćeri, odnosno Sache Verpackunga i Fardem Packaginga. Sud također ističe da se činjenica da iznos novčane kazne izrečene Kendrionu (34 milijuna eura) znatno viši od iznosa novčane kazne izrečene njegovom društvu kćeri (2,2 milijuna eura) objašnjava okolnošću da, u vrijeme donošenja

¹ Odluka Komisije C(2005) 4634 *final* od 30. studenoga 2005. o postupku primjene članka [81. UEZ-a] (predmet COMP/F/38.354 – Industrijske vreće) (L 282, str. 41.).

² Presude Općeg suda od 16. studenoga 2012. u predmetima Fardem Packaging BV/Komisija ([T-51/06](#)), Kendrion NV/Komisija ([T-54/06](#)), spojeni predmeti RKW SE/Komisija i JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA/Komisija ([T-55/06](#) i [T-66/06](#)), Low & Bonar plc i Bonar Technical Fabrics NV/Komisija ([T-59/06](#)), Stempher BV i Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher CV/Komisija ([T-68/06](#)), Groupe Gascogne SA/Komisija ([T-72/06](#)), Plasticos Españoles SA (ASPLA)/Komisija ([T-76/06](#)), Álvarez SA/Komisija ([T-78/06](#)) i Sachsa Verpackung GmbH/Komisija ([T-79/06](#)), vidjeti također CP [121/11](#). U predmetima Trioplast Wittenheim SA/Komisija ([T-26/06](#)), Trioplast Industrier/Komisija ([T-40/06](#)), UPM-Kymmene Oyj/Komisija ([T-53/06](#)), FLS Plast/Komisija ([T-64/06](#)) i FLSmidth/Komisija ([T-65/06](#)), koji su također povezani s ovim zabranjenim sporazumom, Opći sud je donio svoje presude 13. rujna 2010., odnosno 6. ožujka 2012.

³ Žalbe su također podnesene protiv presuda donesenih u predmetima T-64/06, T-65/06, T-76/06 i T-78/06 (vidjeti predmete [C-243/12 P](#), [C-238/12 P](#), [C-35/12 P](#) i [C-36/12 P](#) trenutno u razmatranju).

odluke Komisije o predmetnom zabranjenom sporazumu, dva navedena društva nisu više činila istog poduzetnika. Stoga se, nakon što je Kendrion prodao svoje društvo kćer, najviše se iznos novčane kazne koja se može izreći zbog sudjelovanja u zabranjenom sporazumu, a koji odgovara iznosu od 10 % godišnjeg prihoda društva u pitanju, mora izračunati drukčije za svako od dvaju društava.

Sud je zatim razmotrio može li argument koji su tri društva istaknula, prema kojem je duljina postupka pred Općim sudom bila prekomjerna te im je, stoga, prouzročila štetu, biti od utjecaja u ovim predmetima.

U tom pogledu Sud najprije podsjeća da, ako ne postoji utjecaj prekomjerne duljine postupka na rješenje spora, nepoštovanje razumnog roka za suđenje ne može dovesti do ukidanja pobijane presude u okviru žalbenog postupka. Međutim, u ovim predmetima društva u pitanju nisu iznijela nikakvu indiciju koja bi ukazivala na to da je nepoštovanje razumnog roka za suđenje od strane Općeg suda moglo imati utjecaja na rješenje spora koji je pred njim vođen. Slijedom navedenog, Sud odbija zahtjeve društava kojima su ona tražila ukidanje presuda Općeg suda iz tog razloga.

Kao drugo, Sud ističe da zahtjev za naknadu štete podnesen protiv Unije⁴ predstavlja, po tome što može pokriti sve situacije prekoračenja razumne duljine nekog postupka, učinkovito i opće primjenjivo pravno sredstvo kojim se utvrđuje i sankcionira takva povreda. Iz navedenog Sud zaključuje da **zahtjev usmjeren na ostvarivanje popravljivanja štete koju je Opći sud prouzročio nepoštovanjem razumnog roka za suđenje ne može biti podnesen izravno Sudu u okviru žalbe, nego se mora podnijeti samom Općem sudu u obliku tužbe radi naknade štete.** U okviru takve tužbe Opći sud morat će ocijeniti, s obzirom na okolnosti svakog pojedinog predmeta, je li poštovao načelo razumnog roka. Opći sud će također morati ocijeniti jesu li stranke u pitanju pretrpjele štetu zbog povrede prava na učinkovitu sudsku zaštitu.

U tim okolnostima Sud naglašava da će Opći sud prilikom razmatranja tužbe radi naknade štete morati uzeti u obzir opća načela primjenjiva u pravnim porecima država članica za postupanje po pravnim sredstvima koja se temelje na sličnim povredama. Morat će, osobito, pokušati utvrditi, pored postojanja imovinske štete, i postojanje neimovinske štete koju su pretrpjele stranke oštećene prekoračenjem roka, a koja bi se trebala, ako je to potrebno, popraviti na primjeren način.

Slijedom navedenog, Sud utvrđuje da se, u konkretnom slučaju, **duljina postupanja Općeg suda u spornim predmetima**, koja iznosi gotovo 5 godina i 9 mjeseci, **ne može opravdati nijednom okolnošću povezanom s tim predmetima.** Naime, ni složenost postupka ni ponašanje stranaka ni posebnost postupaka ne mogu opravdati njihovu prekomjernu duljinu. U tim okolnostima Sud zaključuje da su **postupci vođeni pred Općim sudom povrijedili pravo na suđenje u razumnom roku koje strankama dodjeljuje Povelja o temeljnim pravima Europske unije.** Sud također navodi da je povreda tog prava dovoljno ozbiljna pa stoga može biti temelj za odgovornost Unije za štetu koja je njome prouzročena.

U tim okolnostima **Sud u cijelosti odbija žalbe triju poduzetnika.**

NAPOMENA: Sudu se može podnijeti žalba protiv presude ili rješenja Općeg suda koja se može odnositi isključivo na pravna pitanja. Načelno žalba nema odgovorni učinak. Ako je žalba dopuštena i osnovana, Sud će ukinuti odluku Općeg suda. U slučaju kad je predmet u tijeku, Sud može sam donijeti konačnu odluku o sporu. Ako to nije slučaj, vratit će predmet Općem sudu koji je vezan odlukom Suda u žalbenom postupku.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presude ([C-40/12 P](#), [C-50/12 P](#) et [C-58/12 P](#)) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Dimana Todorova 📞 (+352) 4303 3708

⁴ Na temelju članka 268. UFEU-a i članka 340. stavka 2. UFEU-a.